

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA E APELIT PRISHTINË

Numri i lëndës: 2021:154923
Datë: 10.10.2024
Numri i dokumentit: 06277932

Ac.nr.8496/2023

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË, në kolegjin e përbërë nga gjyqtarët Qerim Ademaj, kryetar i kolegjit, Lumni Sallauka dhe Burim Shala, anëtar të kolegjit, në çështjen juridike-kontestimore të paditëses F.Sh nga Gj....., të cilën sipas autorizimit e përfaqëson Kaqusha Avdiu- Sylejmani, avokate nga Gjilani, kundër të paditurës Komuna e Gjilanit-Drejtoria Komunale e Arsimit, me objekt kontesti kompensimin e diferencës në pagë për punonjësit me licencim - kualifikim, duke vendosur në lidhje me ankesën e të paditurës të ushtruar kundër aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Gjilan–Departamenti i Përgjithshëm, C.nr.883/2021, të datës 27.10.2023, në seancën e kolegjit të mbajtur me datë 07.10.2024, mori këtë:

A K T G J Y K I M

REFUZOHET e pathemeltë ankesa e të paditurës Komuna e Gjilanit – Drejtoria Komunale e Arsimit, ndërsa aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Gjilan–Departamenti i përgjithshëm, C.nr.883/2021, i datës 27.10.2023, VËRTETOHET.

A r s y e t i m

Gjykata e shkallës së parë me aktgjykimin e atakuar, C.nr.883/2021, të datës 27.10.2023 ka vendosur si në vijim: *“I.MIRATOHET e bazuar kërkesëpadia e paditëses F.Sh nga Gj..... dhe DETYROHET e paditura Komuna e Gjilanit -Drejtoria Komunale e Arsimit, që paditëses , në emër të kompensimit të diferencës në pagë për punonjësin me licencim-kualifikim-fakultet prej datës 12.07.2018 e deri më datën 31.03.2022, për 45 muaj me nga 55.35 euro/cent, t ia paguaj shumën monetare prej 2,490.75 euro/cent. II. Detyrohet e paditura që paditëses t’ia paguajë shpenzimet e procedurës gjyqësore në shumë monetare prej 125.00 €, të gjitha këto në afat prej 7 ditësh nga dita e plotfuqishmërisë të këtij aktgjykimi”*.

Kundër këtij aktgjykimi në afatin ligjor ankesë ka paraqitur e paditura përmes të autorizuarit të saj, për shkak të shkeljes thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore, konstatimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe për shkak të zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozim që Gjykata e Apelit, ankesën ta aprovojë si të bazuar, ashtu që aktgjykimi i gjykatës së shkallës së parë të priset, ta aprovoj ankesën dhe të priset aktgjykimi duke refuzuar në tërësi padinë dhe kërkesëpadinë ai të pabazuar dhe ta prishë aktgjykimin e shkallës së parë dhe rastin ta kthej në rigjykim ose rivendosje.

Përgjigje në ankesë nuk ka parashtruar paditësja.

Gjykata e Apelit si gjykatë e shkallës së dytë, pas vlerësimit të pretendimeve ankimore lidhur me aktgjykimin e atakuar, në mbështetje të nenit 194 dhe 195 të Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK), ka gjetur se:

-Ankesa e të paditurës është e pathemeltë.

Nga shkresat e lëndës rezulton se paditësja, përmes të autorizuarës të saj me datën 12.07.2021, në këtë gjykatë ka paraqitur padi kundër të paditurës Komuna e Gjilanit - Drejtoria Komunale e Arsimit, me objekt kontesti: pagesa e diferencës në pagë për punonjësën me licencim-kualifikim me vlerë të kontestit prej 900.00 euro. Mirëpo, me parashtrësën e datës 20.10.2023, e ka bërë rregullimin e padisë në kuptimin objektiv ashtu që tani ka kërkuar shumën prej 2,490.75 euro me kamatë ligjore prej 8% nga dita e ushtrimit të padisë e deri në pagesën definitive brenda afatit prej 7 ditësh nga dita e plotfuqishmërisë së aktgjykimin të ankimit, nën pasojat ligjore të përmbarimit.

Gjykata e shkallës së parë duke vepruar sipas padisë së paditëses dhe precizimit të saj, pas shqyrtimit dhe administrimit të provave të paraqitura nga palët ndërgjyqëse si dhe vlerësimit të të gjitha shkresave tjera të lëndës ka nxjerrë aktgjykimin e atakuar C.nr.883/2021, të datës 27.10.2023, me të cilin e ka aprovuar të bazuar kërkesëpadinë e paditëses, duke vendosur më decidivisht si në dispozitiv të aktgjykimin të atakuar.

Në arsyetim të aktgjykimin të atakuar, gjykata e shkallës së parë, erdhi në përfundim se kërkesëpadija e paditëses është e bazuar dhe e detyroi të paditurën, që paditëses t'ia paguaj në emër të kompensimit të diferencës në pagë për punonjësën me licencim-kualifikim-fakultet prej datës 12.07.2018 e deri më datën 31.03.2022, për 45 muaj me nga 55.35 euro, shumën monetare prej 2,490.75 euro, me kamatën ligjore në lartësi prej 8% nga dita e dorëzimit të padisë në gjykatë, të gjitha këto në afat prej 7 ditësh nga dita e plotfuqishmërisë të këtij aktgjykimi e deri në pagesën definitive, nën pasojat e përmbarimit ligjor, pasi që e paditura nuk e ka përmbushur obligimin e saj, siç e ka pasur detyrim sipas Kontratës Kolektive të Arsimit, në Kosovës, të datës 18.04.2017 dhe 21.01.2022.

Lidhur me mënyrën e vendosjes gjykata e shkallës së parë vendimin e ka mbështetur në Kontratën Kolektive të Arsimit në Kosovë, të datës 18.04.2017, të nënshkruara në mes të Sindikatës së Bashkuar të Arsimit, Shkencës dhe Teknologjisë (në vijim SBASHK) dhe Ministrisë së Arsimit, Shkencës dhe Teknologjisë (në vijim MASHT), si dhe duke u bazuar në Vendimin e Qeverisë së Republikës së Kosovës me numër 01/33, të datës 29.08.2008. Në Vendimin e Qeverisë në paragrafin 4 pika 3, përcaktohet se “punonjësve të arsimit me Diplomë Universitare 3 dhe 4 vite fitojnë ngritje të pagës bazë për 27%”. Sipas nenit 7 paragrafi 1, nën

paragrafi 1.3 të kontratës në fjalë, parashihet që “punonjësve të arsimit ju takon 27% e pagës bazë”. Gjithashtu edhe në bazë të Mendimit Juridik, me nr.prot.214/2013, të datës 09.10.2023, të Gjykatës Supreme të Kosovës, është paraparë se dispozita e nenit 7 të Kontratës Kolektive të Arsimit në Kosovës e datës 17.04.2017 dhe Kontratës në fuqi të datës 22.01.2021, ka karakter detyrues, për palët nënshkruese, në rastin konkret për të paditurën Komunën e Gjilanit. Duke u bazuar në dispozitën e nenin 90, paragrafi 6, të Ligjit të Punës me Nr.03/L-212, përcaktohet se “Marrëveshja Kolektive nuk mund të përfshijë dispozita të tilla që kufizojnë të drejtat e të punësuarve që kanë si pasojë kushte më pak të favorshme të punës sesa ato të përcaktuar në këtë ligj”, po ashtu bazuar në dispozitën e nenit 245, paragrafi 1 e Ligjit për Marrëdhëniet e Detyrimeve me Nr.04/L-077, ku përcaktohet se “Kreditori në marrëdhëniet e detyrimeve ka të drejtë që prej debitorit të kërkojë përmbushjen e detyrimit, ndërsa debitori ka për detyrë ta përmbush atë me ndërjegje dhe në tërësi, në përputhje me përmbajtën e tij”.

Gjykata e Apelit nisur nga kjo gjendje e çështjes vlerëson së përfundimi dhe qëndrimi juridik i Gjykatës së shkallës së parë është i drejtë dhe i ligjshëm, pasi që aktgjykimi i atakuar nuk është i përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 2, pika b), g), j), k) dhe m) e LPK-së, për të cilat shkaqe Gjykata e Apelit kujdeset sipas detyrës zyrtare në kuptim të dispozitës së nenit 194 të LPK-së, gjendja faktike është vlerësuar në mënyrë të plotë dhe të drejtë dhe e drejta materiale është zbatuar në mënyrë të drejtë.

Pretendimet e të paditurës se aktgjykimi i ankimuar është i përfshirë në parashkrim të në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182.2 pika n) sepse dispozitivi i aktgjykimit është kontradiktor me vetveten dhe arsyetimin si dhe i njëjti nuk mund të ekzaminohet nuk qëndrojnë. Sipas vlerësimit të Gjykatës së Apelit, dispozitivi i aktgjykimit të atakuar është mjaft i qartë, e në përputhje të plot me arsyet e aktgjykimit, duke qenë kështu në harmoni logjike dhe juridike dispozitivi me arsyetimin. Gjykata ka arsyetuar të gjitha faktet me peshë vendimtare për themelësinë e kërkesëpadisë e në lidhshmëri me këtë ka arsyetuar mënyrën se si janë vërtetuar faktet përveç atyre jo kontestuese e gjithashtu edhe mënyrën se si i ka vlerësuar provat për secilin fakt të provuar.

Po ashtu nuk qëndron as pretendimi i të paditurës se kjo kontratë nuk prodhon efekt juridik dhe nuk krijon të drejta dhe detyrime ndaj Komunës së Gjilanit, për shkak se me kontratë kolektive më saktësisht me nenin 46 të saj është përcaktuar se: “1. MASHT dhe SBASHK, angazhohen bashkërisht për t’i informuar dhe ndihmuar Komunitat që të bëjnë planifikimin me kohë të buxhetit dhe kostos financiare për zbatimin e dispozitave të nenit 35 paragrafët 5, 7 dhe 9”, ndërsa me paragrafin 2 të po këtij neni është përcaktuar se: “2.MASHT dhe SBASHK, angazhohen bashkërisht në Ministrinë e Financave për sigurimin dhe ndarjen e mjeteve financiare për Komunitat e Republikës së Kosovës, me qëllim të realizimit të buxhetit të nevojshëm të përcaktuar në nenit 35 paragrafët 5, 7 dhe 9, brenda mundësive institucionale, ligjore dhe financiare”, andaj nuk mund të vihet në përfundim se kjo kontratë nuk prodhon efekt juridik për komunitat.

Me nënshkrimin e Kontratës Kolektive nga ana e Ministrisë së Arsimit dhe përfaqësuesit të paditësve të sektorit të arsimit, Ministria ka marrë obligime në emër dhe llogari të të paditurës, ndërsa obligimi për kompensim bie mbi të paditurën pasi është punëdhënësi i paditëses.

Koordinimi ndërmjet nivelit lokal (Komunës) dhe nivelit qendror (Qeverisë-Ministrisë) nuk afekton në të drejtën e paditëses.

E paditura, Komuna e Gjilanit në ankesë pretendon se gjykata ka vendosur gabimisht sa i përket kërkesës për diferencë në pagë, pasi që sipas të paditurës një e drejtë e tillë nuk i takon paditëses, sepse paditësja nuk është dëmtuar në realizimin e të ardhurave personale dhe se paguhet konform koeficientit të paraparë me konkurs për pozitën që ka krijuar marrëdhënie pune. E paditura tutje ka shtuar se pagesa e paditëses është në harmoni me kontratën e punës të cilën vetë paditësja e ka lidhur me rastin e themelimit të marrëdhënies së punës, dhe se me rastin e themelimit të marrëdhënies së punës në konkurse të publikuara nga DKA askund nuk ceket se i punësuari do të paguhet me shtesë mbi pagën bazë sipas kualifikimit po do të paguhet sipas pagës së paraparë në konkurs.

Gjykata e Apelit i vlerësoi pretendimet e mësipërme ankimore, por vlerëson se të njëjtat nuk qëndrojnë dhe se nuk kanë peshë në vendimmarrje ndryshe nga ajo që është vendosur sikurse në dispozitiv të këtij aktgjykimi, për faktin se nga shkresat e lëndës rezulton të provohet fakti se paditëses me aktvendimin mbi licencimin e mësimdhënësit të lëshuar nga Ministria e Arsimit Shkencës dhe Teknologjisë, me nr. të protokollit 1000629 i është pranuar kërkesa për licencim.

Qeveria e Republikës së Kosovës me vendimin, nr.01/33, i datës 29.08.2008 në pikën 1 ka vendosur që: *Nga 1 shtatori i vitit 2008 të gjithë mësimdhënësit, drejtorët (zëvendësdrejtorët) dhe bashkëpunëtorët profesional në shkollat e Republikës së Kosovës do të kenë rritje të pagave në bazë të kriterëve të licensimit, ndërsa pika 4 ka përcaktuar se: “Mësimdhënësit, drejtorët (zëvendësdrejtorët) dhe bashkëpunëtorët profesional të pajisur: 1) Me diplomë të shkollës normale përfitojnë ngritje të pagës bazë prej 10%; 2) Me diplomë të shkollës së lartë pedagogjike përfitojnë ngritje të pagë bazë prej 19% 3) Me diplomë universitare 3 dhe 4 vjet përfitojnë ngritje të pagës bazë prej 27%, 4) Me diplomë të ciklit të dytë dhe të tretë (Magjistraturë dhe Doktoraturë) përfitojnë ngritje të pagës bazë prej 35%”*

Nga provat që gjenden në shkresat e lëndës vërtetohet fakti se paditësja ka diplomë universitare, ku edhe ka marrë titullim bachelor i programit të filologjisë, ndërsa nga lista e pagave vërtetohet se paditësja ka pagën bazë në shumë prej 421 €, kualifikimin me fakultet, ndërsa diferenca i është paguar në shumë prej 58.32€.

Në rastin konkret, Gjykata e Apelit vlerëson se drejtë është vendosur kur paditëses i është aprovuar kërkesëpapia edhe lidhur me kompensimin e diferencës në pagë në emër të licensimit, ani pse Gjykata e Shkallës së parë është thirrur se kjo e drejtë është përcaktuar me Kontratën Kolektive të Arsimit, kjo Gjykatë vlerëson se kjo e drejtë nuk derivon nga Kontrata Kolektive e Arsimit edhe pse është e përcaktuar me të. Ky përfundim i Gjykatës së Apelit, vie edhe nga Mendimi Juridik i Gjykatës Supreme të Kosovës, GJA-Su.A, 214/2023, i datës 05.10.2023, ku është përcaktuar se për kërkesa e mësimdhënësve për kompensim mbi bazën e kualifikimit (licensimit) kompensimi bëhet sipas kushteve dhe kriterëve të përcaktuara me Vendimin e Qeverisë së Republikës së Kosovës nr.01/33, i datës 29.08.2008.

Pra vendimi i Qeverisë së RKS, ka qenë në fuqi deri me datën 06.02.2023 deri në periudhën kur edhe është shfuqizuar me Ligjin për Pagat në Sektorin Publik, Nr.08/L-196 dhe ky vendim është

dashur që të zbatohet që nga dita e nënshkrimit e deri në momentin kur ka qenë në fuqi, e që e paditura duke vepruar në kundërshtim me këtë vendim ia ka mohuar paditëses një të drejtë që i ka takuar.

Kjo Gjykatë gjen se shuma e aprovuar është në përputhje me përqindjen në bazë të kualifikimit, pastaj duke u llogaritur edhe kontributet dhe tatimet shtesë si dhe duke e zbritur shumën prej 58.32, si shumë e cila është paguar vazhdimisht nga ana e të paditurës.

Gjykata e Apelit vlerëson se çështja e asaj se paditësja paguhet sipas kontratës së punës që është lidhur dhe se me konkurs nuk është përcaktuar se mësimdhënësit paguhen sipas licensimit, ky pretendim është tejet irelevant, pasi që kemi një Vendim të vetë Qeverisë së Republikës së Kosovës që ka pasur karakter detyrues dhe si i tillë është dashur detyrimisht të zbatohet, pavarësisht asaj se çka është përcaktuar me kontratë sepse me kontratë përcaktohet fillimisht paga bazë, ndërsa sa i përket konkursit, kjo është çështje që më tepër ka rëndësi të thirrjes për aplikim të personave të interesuar dhe informim i kushteve që duhet të plotësohen për tu punësuar në institucionin e caktuar, por asnjëherë nuk mund të jetë përcaktues i pagës, shtesave apo edhe kushteve të tjera të punonjësit që përcaktohen me Ligj apo vendime të organeve të Republikës së Kosovës.

Kjo Gjykatë pati parasysh edhe pretendimet lidhur me parashkrimin e kërkesës, por vlerëson se as ky pretendim nuk qëndron pasi që paditësja kërkesën e saj e ka parashtruar brenda periudhës kohore 3 vjeçare të përcaktuar me Ligjin e Punës, më konkretisht me nenin 87 ku përcaktohet se: *“Të gjitha kërkesat nga marrëdhënia e punës në para, parashkruhen brenda afatit prej tri (3) vitesh, nga dita e paraqitjes së kërkesës”*. ndërsa dispozitat e LMD-së siç ka pretenduar e paditura se janë kërkesa mujore nuk mund të zbatohen në rastin konkret, sepse kemi të bëjmë me kërkesa nga marrëdhënia e punës e të cilat kërkesa janë të rregulluara me Ligjin e Punës, i cili zbatohet në kontestet e kësaj natyre, andaj vjen në shprehje afati 3 vjeçar i parashkrimit, e i cili në rastin konkret nuk ka arritur, sepse paditësja e ka parashtruar kërkesën e saj brenda afatit të përcaktuar me ligj.

Lidhur me kamatën është vendosur konform nenit 382 të LMD-së.

Vendimi mbi shpenzimet e procedurës është në përputhje me veprimet e ndërmarra në këtë çështje juridike kontestuese dhe në pajtim me dispozitat e 449 dhe 452.1 të LPK-së.

Gjykata e Apelit i ka vlerësuar edhe të gjitha pretendimet tjera ankimore të palës ankuese, por që gjeti se nuk janë relevante, për çka vendosi si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Nga të lartë cekurat e në mbështetje të dispozitës së nenit 194, 195.1 pika d), lidhur me nenin 200, të LPK-së, është vendosur si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË

Ac.nr.8496/2023, me datë 07.10.2024

Kryetari i kolegjit,

Numri i lëndës: 2021:154923
Datë: 10.10.2024
Numri i dokumentit: 06277932

Qerim Ademaj d.v